

Sted. Under det Vilkaar vilde Regeringen kunne komme til at bære det fulde Ansvar for, at Lovene i Virkeligheden fyldestgjorde de Fordringer, hvad Sproget angaar, som de ærede Forespørgere have stillet. Men der behøves selvfølgelig ikke nogen nærmere Paavisning for mig af, hvor umuligt det vilde være under den nuværende Forsatning og Behandlingsmaade af Lovene at gennemføre noget lignende. Altsaa jeg deler den ærede Forespørgers Ønske om, at Lovforslag maatte fyldestgøre det, som de have udtrykt i deres Forespørgsel, og for saa vidt det staar til Regeringen ved Affattelse af Lovforslag, ser jeg meget godt, at der kan gøres adskilligt i Retning af at rense Sproget i Lovforslagene. Men efter den Tid, da Lovforslagene ere fremsatte, ser jeg ikke, at det staar til Regeringen at forebygge, at det, der fremkommer, trods al Fyldestgørelse af Skønhedens og Tydelighedens Fordringer i det fremsatte Lovforslag, alligevel tilsidst ikke fyldestgør Fordringerne. Sagen skal blive tagen under Overvejelse af den samlede Regering. Jeg tør ikke udtale noget om, paa hvilken Maade og ved hvilke Midler Regeringen for sit Bedkommende vil kunne yde sit Bidrag til Fyldestgørelsen af Ønsket i sin Helhed, men jeg gentager: Regeringen er kun den ene Part, det staar til Repræsentationen selv i bægge dens Afdelinger at sørge for, at der ikke gennem Behandlingerne i Tinget sker saadanne Forandringer i Lovforslagene, at de ikke mere fyldestgøre Fordringerne.

Ordføreren for Forespørgerne

(Trier): Jeg er den højtærede Konsejlspræsident taknemlig for, at han har indrommet de Mangler, som Lovsproget lider under. Jeg har lige saa lidt som han været blind for eller fortiet, at Skylden for Lovsprogets Mangler ikke udelukkende ligger eller kan ligge hos Regeringen. Jeg har udtrykkelig henvist til, at i og for sig gjaldt Opfordringen fuldt saa vel Rigsdagen i bægge dens Afdelinger; men for at det ikke skulde siges, at jeg brugte Bejligheden til at vælte en Skyld over paa Regeringen, som den maatte afvise, vare alle de Eksempler, som jeg nævnte, udelukkende hentede fra Regeringens egne Lovforslag. Der var ikke et eneste af dem, der stulbes Rigsdagen; de vare allesammen hentede fra Regeringsforslagene, saaledes som disse i deres jomfruelige Ukyldighed ere komne fra Regeringens Bureauer uden endnu at have været under Behandling af enten Folketingets eller Landstingets grove Hænder. For saa vidt mener jeg altsaa, at hvis virkelig de Eksempler, jeg

har paavist, stride mod de Fordringer, der kunne stilles til Lovsproget, er det Regeringens Fejl, og ingen andens, men jeg bøjer mit Hoved, og jeg antager, at jeg kan gøre det paa hele Folketingets Vegne, i Erkendelse af, at se vi tilbage paa Lovsproget, som det er udgaaet fra den samlede Repræsentation, er der ogsaa for denne mangen en stor Skyld at asbede og mangt et fast Forsæt for Fremtiden at tage. Naar den højtærede Konsejlspræsident forlangte, at jeg skulde have angivet Maaden, paa hvilken der kunde raades Bod paa Manglerne, forekommer det mig, at det ved en Forespørgsel om, hvad Regeringen selv vil gøre, lidet vilde have været paa sin Plads paa Forhaand at fremkomme med Enteltmands Mening om, hvad der var det rette. Det vilde ligesom være at skyde noget frem, som ikke havde andet end en ren tilfældig Karakter, medens Tanken, om hvorledes der kunde raades Bod paa Skavankerne, vilde komme med en ganske anden Fynd og indtrængende Kraft, naar det var fra selve den Regering, der udarbejdede Lovforslagene, at ogsaa Paavisningen af Maaden, paa hvilken der skulde bødes paa dem, udgik. Det forekommer mig at ligge nær, at hvad der i forfælske Retninger maatte være at gøre, maatte for det første være at sørge for, at man til at udarbejde Lovforslagene ogsaa satte Mænd, der havde tilegnet sig en virkelig sproglig Dannelse. Mænd, om hvem det var givet, at de kendte og forstod Lovene for Brugen af Modersmaalet. Det har ganske øjenynlig ikke været Tilfældet med adskillige af de Folk, der have udarbejdet forelagte Lovforslag; med al Anerkendelse af, hvad saglig Dygtighed de kunne have været i Besiddelse af, maa det siges, at fra Sprogets Side set have de ikke været Fagmænd; det er ikke sproglige Fagmænd, der have udarbejdet Lovene, thi saa havde de opdaget, hvad det var for Huller, de vare faldne i. Hvad det andet Forslag angaar, som jeg for Resten tidligere har omtalt, at man indrettede en fast Station paa Lovenes Vej, hvor de bleve underkastede en Slags sproglig Rensning — om det lod sig gøre, har jeg ingen Mening om, men jeg kunde i hvert Fald godt tænke mig, at det kunde staa i Regeringens Magt for dens eget Bedkommende at gennemføre Sagen; den maatte nemt kunne staffe sig Raadgivere, der, lige saa vel som vi her i Rigsdagen kunne finde os berettigede til at paatale sproglige Fejl, kunne paa Embedsvegne paatale sig at gennemgaa Lovforslagene og gøre deres Skikkelse ulastelig; og jeg antager, at det ikke vilde ligge udenfor Mulighedens Grænser, at man paa en eller anden Maade i Folketinget og